

ЗАКОН

О УСТАНОВЉЕЊУ И УРЕЂЕЊУ ДРЖАВНЕ КЛАСНЕ ЛУТРИЈЕ ЗА ПОТПОМАГАЊЕ НА- РОДНЕ ПРИВРЕДЕ

од 31. децембра, 1921. год.

Чл. 1. — У Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца установљава се Државна Класна Лутрија са седиштем у Београду.

Чл. 2. — Државна Класна Лутрија је аутономна установа, која стоји под Министарством Пољопривреде.

Чл. 3. — Државна Класна Лутрија има свој Управни Одбор у Београду од највише 15 чланова од којих најмање њих 8 (осам) морају да живе стално у Београду.

Чланове Управног Одбора поставља, одређује им дневнице и тантијему, Министар Пољопривреде.

Народни посланици не могу бити чланови Управног Одбора Државне Класне Лутрије.

Пословима Државне Класне Лутрије Управља Управни Одбор. Он води надзор над целокупним радом Државне Класне Лутрије прегледајући редовно свакога месеца рачуне и њихово стање по књигама преко своја два члана а на крају сваког полгођа прегледа и закључне рачуне једног кола срећака преко својих 6 чланова одбора, који исправност ових рачуна утврђују својим потписима на месечним билансима, односно на закључним рачунима Државне Класне Лутрије дотичног полгођа или кола срећака.

Буџетске рачуне Државне Класне Лутрије прегледа међутим још и Главна Контрола преко свога Месног Рачуноиспитача, чија је надлежност и дужност у томе, да контролише све буџетске издатке да ли се исти крећу у границама предвиђених буџетских кредита и да исправност буџетских рачуна и њихових

стања овери својим потписом на закључним рачунима за дотично полгође или коло срећака.

Овако оверени закључни рачуни Државне Класне Лутрије достављају се у смислу чл. 2. овог Закона Министру Пољопривреде и Вода на увиђај и одобрење као надлежној надзорној власти.

Ови рачуни кад их Министар Пољопривреде одобри сматрају се за разрешене.

Чл. 4. — За вршење послова Државна Класна Кутрија има ово особље: Директора, Шефове Одељења и потребан број чиновника. Њих поставља Министар Пољопривреде на предлог Управног Одбора Државне Класне Лутрије.

Они су једнаки у свему указним државним чиновницима, али су изузети у томе што њихова звања, плате, тентијеме — награде, дневнице и додатке одређује Министар Пољопривреде на предлог Управног Одбора Државне Класне Лутрије и што не улажу за пензију својих удовица и деце у удовички фонд државних чиновника, него улажу, како за пензије своје, тако и за пензије својих удовица

и деце у Пензиони Фонд чиновника Државне Класне Лутрије по прописима Уредбе о томе Фонду, коју прописује Министар Пољопривреде на предлог Управног Одбора Државне Класне Лутрије.

Тантијема Управног Одбора не сме бити већа од 2⁰/₀, а тантијема чиновника не сме бити већа од 3⁰/₀ чистог прихода Државне Класне Лутрије.

Званичнике, дијурнисте као и служитеље поставља и одређује им плате Директор Класне Лутрије, а њихове дневнице и додатке или награде одређује Управни Одбор Државне Класне Лутрије.

Чл. 5. — Ближа правила о уређењу Државне Класне Лутрије, о саставу надлежности и раду Управног Одбора, Директора, Шефова Одељења и осталог особља, о њиховим дужностима и правима, као и о свему што је потребно за извршење овога Закона, прописује Министар Пољопривреде на предлог Управног Одбора Државне Класне Лутрије.

Чл. 6. — По одобрењу Министра Пољопривреде, Државна Класна Лутрија издаваће за једно коло срећака највише до 150.000 (сто педесет хиљада) целих срећака.

Чл. 7. — Министар Пољопривреде, на предлог Управног Одбора Државне Класне Лутрије, а у вези чл. 6. овог Закона утврђује потребан број срећака једног кола, прописује њихову цену, план извлачења, општа правила о продаји срећака и исплати добитака као и правила за овлашћене продавце срећака.

Чл. 8. — Од уплате сваке целе срећке и класе задржава се за рачун државе 20% (двадесет од сто) и највише до динара 3 (три) на име писарине.

Чл. 9. — Од бруто прихода који се добија по предходном чл. 8. овога Закона и од свију других прихода Државне Класне Лутрије, а по одбитку награде овлашћеним продавцима подмирују се сви трошкови Државне Класне Лутрије.

Чл. 10. — Од чистог прихода свакога кола срећака, који се добија по чл. 9. овога Закона дотира се 10% (десет од сто) резервном фонду Државне Класне Лутрије, који служи за покриће нових евентуалних штета. Из овога фонда може се изузети потребна сума за подизање нове зграде за Државну Класну Лутрију, за дозиђивање њене садашње зграде и за подизање зграда за станове особља Министарства Пољопривреде и Државне Класне Лутрије.

Чл. 11. — Остатак прихода Државне Класне Лутрије ставља се на расположење Министру Пољопривреде.

По одобрењу Министарског Савета Министар Пољопривреде употребиће овај остатак прихода преко буџетом одобрених му сума, а по одбитку износа од две трећине чистог прихода за време од 3 године, потребног за подизање зграде за Министарство Пољопривреде, једино на помагање народне привреде и то:

а) 40% на унапређење ратарства и сто-

чарства и осталог што спада у ове привредне гране;

б) 20% на указивање помоћи земљорадничким задругама односно њиховим савезима и пољопривредним удружењима у циљу интензивнијег рада на извођењу њихових задатака;

в) 15% на унапређење заната и 15% за малу пољопривредну индустрију и кућевну индустрију, које ратарству и сточарству стварају погодбе за њихов бољи развитак, било тиме, што им пружају средства за производњу или што им прерађују њихове сировине;

г) 10% на давање позајмица и то: пољопривредницима 6%, занатлијама и њиховим удружењима 4%, но само онима, који својом стручном спремом и солидношћу обећавају повољан успех и који пружају озбиљне гаранције, да ће узете суме, о року доиста и вратити.

Ни по једној од побројаних тачака не може се утрошити више но што је предвиђено.

Чл. 12. — Овлашћени продавци срећака Државне Класне Лутрије, добијају на име на-

граде за свој труд највише до 10% (процента) од уплате целе срећке, и класе по прописима правила за овлашћене продавце срећака.

Овлашћени продавци срећака Државне Класне Лутрије ослобођавају се плаћања поштарине за писма, за депеше и у опште свију дајбина по Закону о таксама по пословима са Државном Класном Лутријом као и од плаћања пореза по овим пословима.

Чл. 13. — Приређивање лутрија и издавање лутријских срећака искључиво је право државе.

Изузетно од тога може Министар Пољопривреде на предлог Управног Одбора Државне Класне Лутрије одобрити приређивање лутрија и лутријских игри (томбула и друго) друштвима за привредне и добротворне циљеве.

У тим случајевима Министар Пољопривреде може срећке и правила за извлачење ослободити од плаћања такса.

Ко се ухвати да без одобрења Министра Пољопривреде издаје срећке или приређује лутријске игре, томболе и др. казни се са

динара 100 до 5000 (од сто до пет хиљада), новчане казне, а у сваком случају одузеће му се срећке и забранити сваки даљи лутријски рад.

Чл. 14. — Од дана ступања овог Закона у важност забрањена је у нашој држави продаја и држање срећака и промеса страних лутрија у опште.

Исто тако забрањено је у нашој држави и рекламирање, давање и штампање огласа, у нашим домаћим листовима, новинама, књигама, за продају срећака и промеса страних лутрија.

Продају и држање страних срећака и промеса у нашој земљи може Министар Пољопривреде одобрити, ако би од тога зависила продаја наших срећака и промеса државних или привредних и добротворних друштва у дотичним страним државама.

Изузетно од тога допуштено је држање срећака и промеса страних лутрија ради личног учешћа у извлачењу странцима, који кроз нашу државу путују или се као путници привремено у њој баве.

Трговање са срећкама на отплату у виду уговора или отплатница или стварања лутријских удружења као трговачких предузећа појединаца, забрањено је у нашој земљи.

Чл. 15. — Ко се ухвати да држи ради продаје или ради личног учешћа у извлачењу забрањене стране срећке или промесе или да врши какав лутријски посао или радњу противну прописима овог Закона казни се казном по чл. 13 овог Закона.

Ако осуђено лице по овом Закону, не би могло платити новчану казну, онда ће му се ова заменити затвором, рачунајући један дан затвора за сваких 50 (педесет) динара казне у новцу.

Чл. 16. — Потказивачу и хватачу онога, ко држи ради продаје или ради личног учешћа у извлачењу забрањене срећке или промесе страних лутрија, припада на име награде по једна четвртина од новчане казне, која се по овом Закону наплати од кривца — кријумчара. Ако је једно исто лице и потказивач и хва-

тач онда му припада половина од наплаћене казне.

Чл. 17. — Ислеђења и суђења кривица по овом Закону врше финансијске власти, или по својој иницијативи или на пријаву које друге државне власти.

Против ових одлука с казнама може се жалба поднети у року од 30 дана управном суду.

Прелазна наређења.

Чл. 18. — Док се не организују управни судови, жалбе по чл. 17. овог Закона упућиваће се Министру Финансија.

Види Закон о Државном Савету и Управним Судовима од 17. маја, 1922. год.

Чл. 19. — Овај Закон ступа на снагу кад га Краљ потпише а обавезну снагу добија, када се обнародује у „Службеним Новинама“.

Он замењује Уредбу о установљењу и уређењу Државне Класне Лутрије за потпомагање народне привреде од 8. јула, 1919. год. „Служ-

бене Новине“ бр. 70/19; списка уредаба Министарства Пољопривреде бр. 18. „Службене Новине“ бр. 195/21.

Препоручујемо Нашем Министру Пољопривреде и Вода, да овај Закон обнародује и о извршењу се његовом стара, властима, пак, заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.
